Župa Vinica doživjela je u subotu 15. lipnja 2019. veliku radost jer je u njezinoj crkvi Male Gospe slavljena sveta Misa za vrijeme koje je 18 vjeroučenika po predvoditelju biskupu Ratku Periću primilo svetu Krizmu
Piše: ZDZ

Krizmanika iz Vinice bilo je pet, a iz Grabovice troje, iz Prisoja četvero, iz Rašeljaka šestero. Tom zgodom primila su Prvu svetu Pričest dvojica prvopričesnika iz župe Vinica, koji imaju braću i sestre među krizmanicima.

U ovome slavlju sudjelovali su ovi svećenici: biskupov tajnik don Pero Miličević, zatim don Ivan Bebek iz Prisoja, don Blaž Ivanda iz Grabovici, don Mijo Klarić iz Rašeljaka, don Jakov Renić iz Vinice, don Ante Ivančić Bikić iz Zagorja, don Ante Ivančić Rimski umirovljenik iz Grabovice, don Ilija Drmić iz Vira, don Joko Blažević iz Vinjana, don Marijan Šiško iz Torontske nadbiskupije, koji je u Vinici prije pet godina slavio Mladu Misu, te duvanjski dekan i župnik Seonice fra Vinko Kurevija.
Dvoje krizmanika iz Vinice pozdravilo je biskupa Ratka: krizmanik probranim pregrštem riječi, a krizmanica probranim rukovetom cvijeća, a zatim je u ime četvorice buškoblatskih župnika domaćin don Jakov pozdravio biskupa i cijeli skup: krizmanike, prvopričesnike, roditelje, kumove, rodbinu i župljane, kao i pjevački zbor iz Grabovice pod vodstvom njihova župnika don Blaža. U ovome slavlju krizmanici su navijestili sveta biblijska čitanja i izmolili molitve vjernika u koje su uključili potrebe Crkve, njezinih pastira, svih obitelji, sve svoje krizmaničke i prvopričesničke nakane i želje, potrebe novih duhovnih zvanja, te sve i naše svoje pokojnike.
Biskup Ratko je u svojoj propovijedi najprije progovorio nekoliko riječi prvopričesnicima. Spomenuo je kako je prije dvadesetak i više godina čitao intervju s jednim uglednim hrvatskim književnikom, kritičarom, antologičarom, akademikom, državnikom. Kada ga je novinarka upitala koji mu je dan u životu bio najdraži između toliko susreta s papama, s carevima, s kraljevima, državnicima, kulturnjacima, on je mirno odgovorio. “Najdraži mi je bio dan Prve svete Pričesti u Frankopanskoj kada su nas sestre obukle u bijele haljine i kada smo se pobožno pričešćivali. Taj isti akademik, dugogodišnji član Partije, pa u vrijeme Hrvatskoga proljeća izbačen, i osuđen na zatvor prije nekoliko godina kada je umirao, na pitanje jednoga prijatelja želi li svećenika, odlučno je odgovorio: Ne! Prvopričesnici, neka vam i ovaj današnji dan i onaj posljednji dan u životu bude s Isusom i njegovim milosrdnim srcem.“
Potom je biskup govorio o nevidljivoj stvarnosti. “Nevidljiv je vjetar, nevidljiva je mudrost, nevidljiv je svaki dar Duha Svetoga, nevidljiv je i sam Duh Sveti. Znači li to da ga nema: ni vjetra, ni dara, ni Duha? Ni govora! Što ga bolje ne vidimo, to on bolje postoji i djeluje. Ali ima naravne **mudrosti** koju posjeduju dječaci i djevojčice i koji su kršteni i nekršteni, reći ćeš. Ima naravnoga znanja koje posjeduju školarci i školarke koji vjeruju u Boga i koji ne vjeruju u Boga. Ima naravna **savjeta** što ga roditelji daju svojoj djeci bila ona muslimanska, pravoslavna, katolička. U čemu je onda razlika? U čemu Duh Sveti daje više kršćanskoj nego nekršćanskoj djeci? Sva mudrost, i naravna i nadnaravna, dolazi od Boga. Svaki dobar savjet dolazi s visina, i naravni i nadnaravni. Naravna nas mudrost vodi k cilju u naravnom životu, a nadnaravna nas mudrost vodi k cilju u nadnaravnom, vječnom životu. Duh Sveti u sakramentu svete Krizme daje nam sedam svojih nadnaravnih darova koji nas upućuju u životu kako se spasiti zauvijek, kako postići vječni život, kako ostvariti vrhunaravnu svrhu koju nam je Otac po Sinu i Duhu Svetomu pokazao i darovao.“
Nakon što je Biskup izmolio popričesnu molitvu, dvojica su prvopričesnika pred oltarom izrazila zahvalu za ovu bogatu duhovnu priliku. Poslije svete Mise uslijedilo je zajedničko i pojedinačno slikanje kao uspomena na ovaj veliki duhovni i Duhov događaj, što se zbio samo dan prije svetkovine Presvetoga Trojstva: Oca, Sina i Duha Svetoga.

{gallery}krizma19{/gallery}